

INFORMAČNÍ LISTY 67

SRPEN

2002/4

Vychází 7x do roka pro členy SAM 95 zdarma

President: **Radoslav ČÍZEK**
Žilinská 160, 273 01 K. Žehrovice
Zástupce: **František DVOŘÁK**
Osvobození čp. 99, 273 03 Stochov
Pokladník: **Vladimír HORÁK**
K Cihelné 432, 273 01 K. Žehrovice
Předseda sport. komise: **JUDr. Zdeněk SLAPNIČKA**
Na Sádecké 193, 149 00 Praha 4
Redakce IL.: **Radoslav ČÍZEK**

Z pozůstalosti Dr. Tröbse ze SRN: Motorový RC model GENGELBACH na soutěži v Bad Neustadt. Vlastník není znám.

To se stát nemělo

Nemívám pocit, že řídím SAM 95 dobře.

Původní myšlenka, že nás bude dohromady tak nejvýš 50 a že se to lehce zvládne jako nějaký dobré fungující modelářský klub, se ukázala chybná. Počet členů postupně za těch 10 let stoupal téměř na trojnásobek a jejich „rozsev“ v krajích českých a navíc i mimo ně je mimo naše původní představy. Jak se to všechno ukocíruje? Modeláři budou chtít létat, mit nějaké informace. Tedy nějaké soutěže a také nějaký pastýřský list. Soutěžim musely předcházet nějaká pravidla a jen s malou dávkou důvěry jsem se pustil do psaní Informačních listů. Nějak to fungovalo a funguje dodnes. Ovšem opravdu jen „nějak“. Nemáme za sebou organizační zájemci, řekl bych vicečlenné party modelářů schopných organizovat soutěže historických modelů. Možná, že nějaké ano, ale zatím se výrazně neprojevují. Dík ale i za to málo. Nechci se dnes zabývat existenci IL, ale je jasné, že IL jsou platným pojtkem mezi „historiky“ nejen SAMu 95. To je v pořadku, přináší-li naše Listy širokému okruhu potěšení a máme z toho radost.

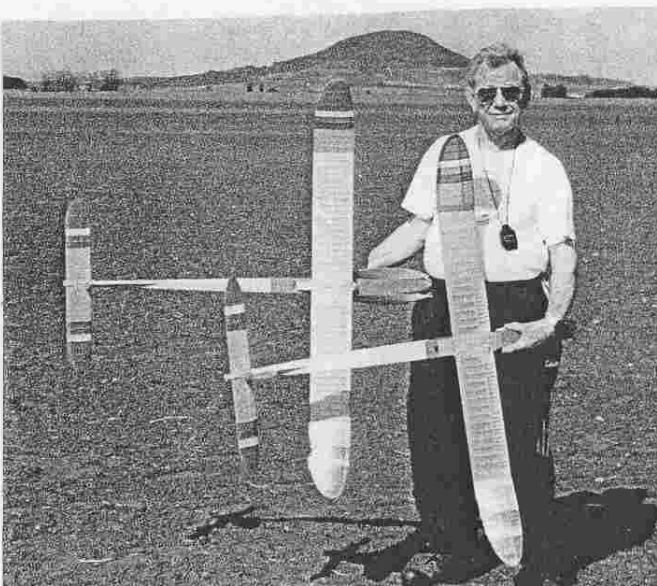
S určitými potížemi organizujeme během sezóny řadu soutěží různých kategorií na Kladském letišti a u Nového Strašecí. Snažíme se tomu dát nějaký rád, terminy. Každá zapsaná soutěž má svého ředitele, kterému bude jasno kde se bude létat, která kategorie, kolik je třeba cen, diplomů, kdo přijde měřit, případně dělat startéra, zajistit doklady k vyučování a podobně. Samozřejmě nedělá to sám, ale musí oslovit řadu lidí a zajistit jejich pomoc. Ted vám najednou sdělím předpokládaný ředitel dvou soutěží, že s členstvím končí. Sice včas, ale tuto práci za něho musí odsloužit druzí, nebo soutěž ke škodě ostatních zrušit. Hledali jsme další možnosti něco uspořádat i jinde. Nakonec se nám stalo, že předpokládaný ředitel znalý místních poměrů byl v termínu konání soutěže v Albánii. Nezbylo, než soutěž zrušit. Vzal jsem tu neradostnou povinnost na sebe. Předem přihlášen nebyl nikdo. Napsal jsem na šest míst, odkud se většinou rekrutují motoráři s prosbou, aby to rozšířili dál. Měl jsem smůlu. Nenapsal jsem nějak „klukům Plačkovic“ do Prahy. Ti jsou jediní z nemnoha, kteří se vždy ohláší. Tentokrát jim to z technických důvodů nevyšlo a ohlásili se mně telefonicky až v neděli z Chyňavy. Nikdo jim neřekl, že se soutěž nekoná....

Ztracený čas, peníze za benzin a předchozí šturmování. Beru to na sebe a moc upřímně toho lituji. Budíž mně to prominuto. Takhle to ale opravdu nepůjde. Obětuji-li se jedni a rádi uspořádají soutěž pro druhé, nepůjde to asi pro příště bez toho, že sdělíte pořadateli (je vždy uveden) telefonem, nebo dopisem, že přijedete a co budete v případě více kategorií létat. Vše se usnadní a tohle už se nestane. Zapomeňte na pohodlnou situaci, kdy se najednou objevíte na letišti a zeptáte se naivně „kde hraje“. Nemuseli by vás do soutěže přjmout. Závada by byla jednoznačně „na vaši obrazovce“.

Rad. Čízek

1959 - Hlavního držitele R. Čízka dělá Václav Horyna z Hradce Králové. XL-59 v Lesznu byla druhá na 4. LIDO-DEMO s 814 s. pouhých 14 s. za vítězným K.H. Fischerem z NDR.

Zdeněk Rychnovský z Prahy Suchdola přizpůsobil modely XL-56 a XL-58 na krátké svažky - posunul těžistě a pochopitelně i křídlo kupředu. S těmito téměř 55 let starými modely ale prohání i dnešní moderní uhlikové stroje a to je na pováženou!

Jiří Pláček
ARC - A2 - SATURN B

Jarda Macháček
ARC - A2 - Ž RALOK

Jarda Alexandrov
ARC - A2 - ČAP

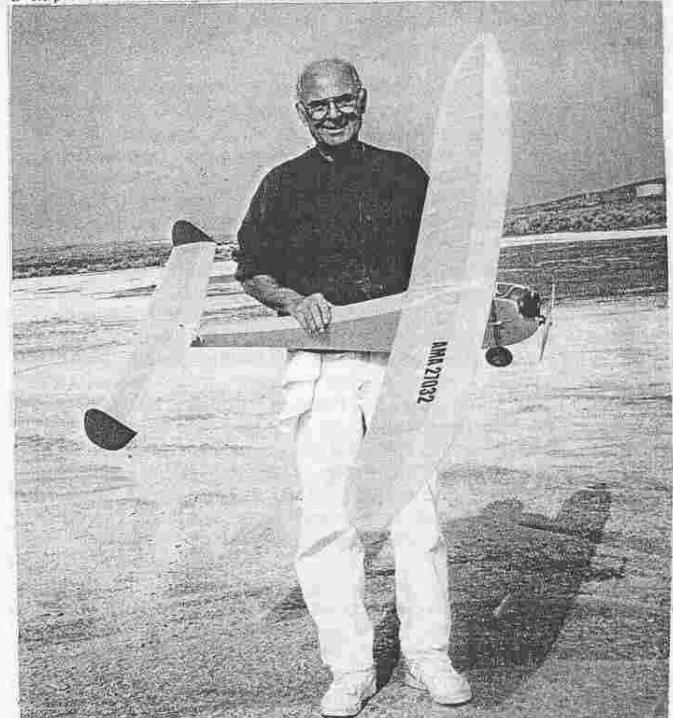
Vždy s úsměvem - Jar. Netáhlo ze Všenor s ARC - A2- EXPE.

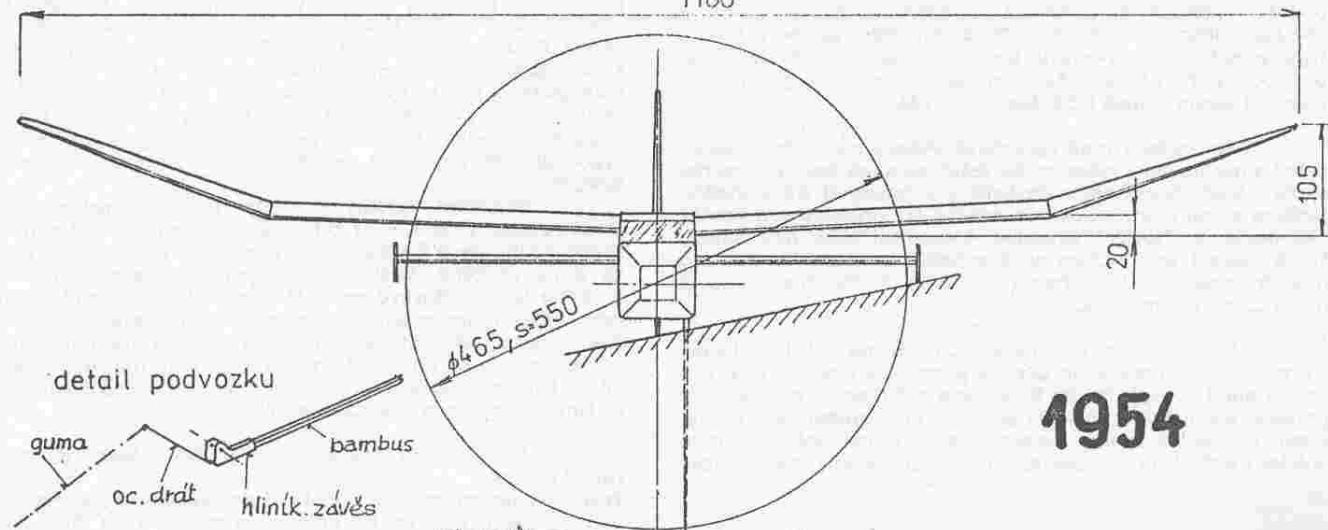
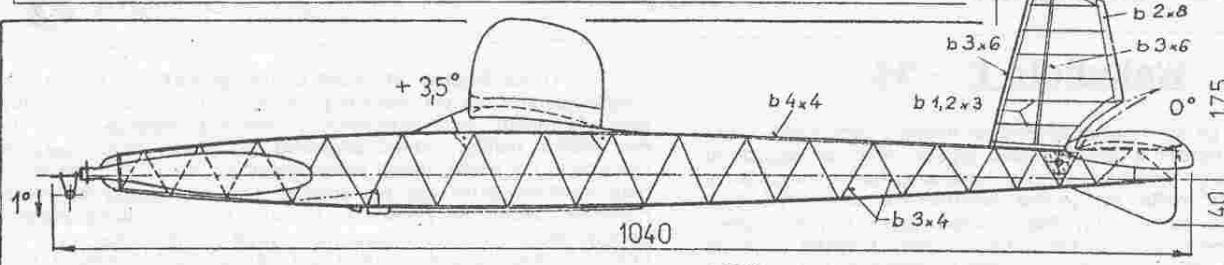
„Všichni kluci Pláčkovi“ z Prahy 4:
Zleva junior Tomáš, otec Jiří a junior Ondra. Všichni létají
s úspěchem SATURN B - /bez změny profilů).

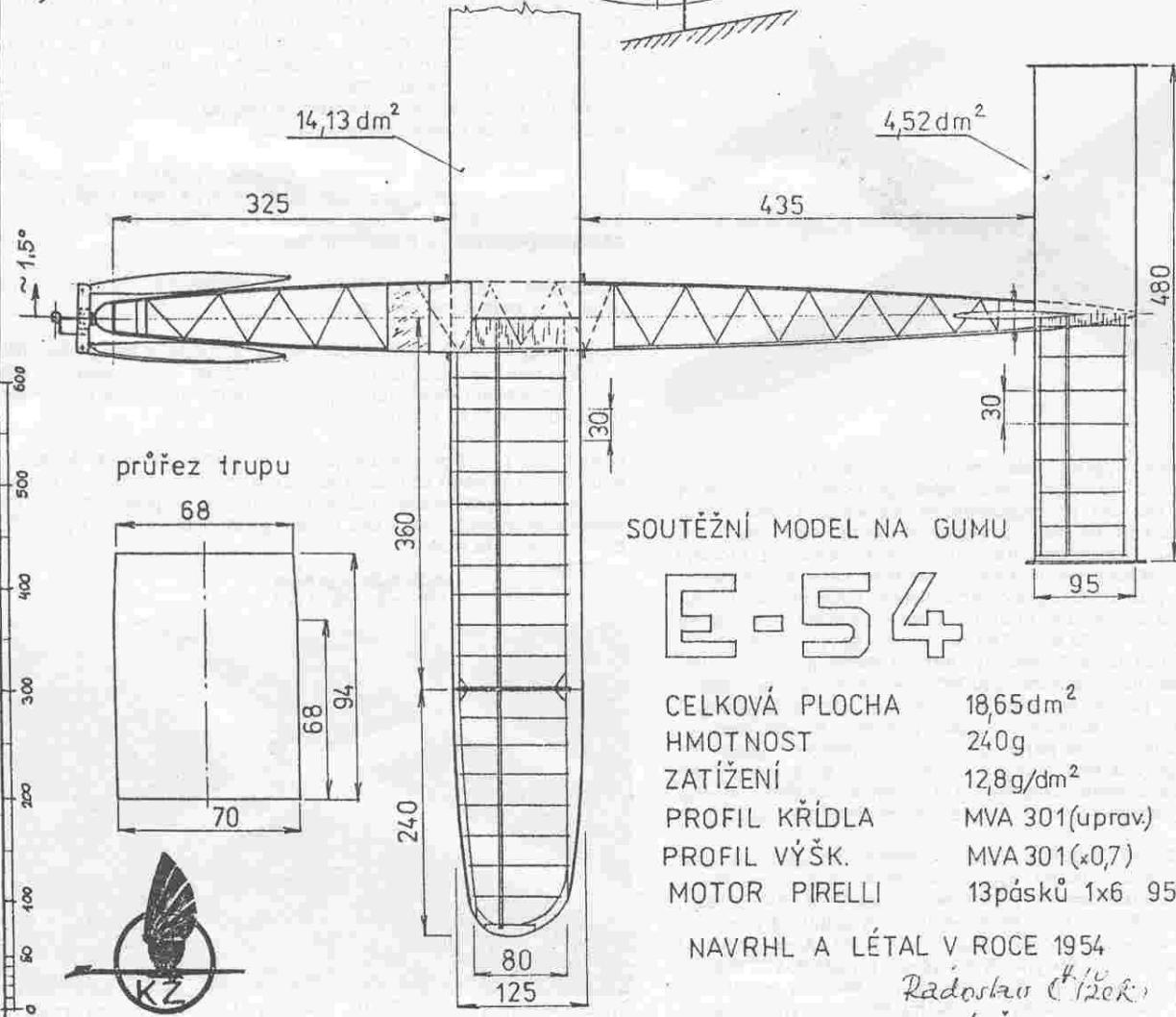
Věčný nezmar Don Bekins z Kalifornského Belvedere s neméně
známým motorovým modelem RAMBLER.

Jeden z nejoblíbenějších motorových modelů Buda Romaka
z Kalifornie je CLOUD CHOPPER Boba Meusera z roku 1941.
Patří do americké kategorie Clas C Cabin. Je poháněn motorem
Bunch Tiger 45.

1954

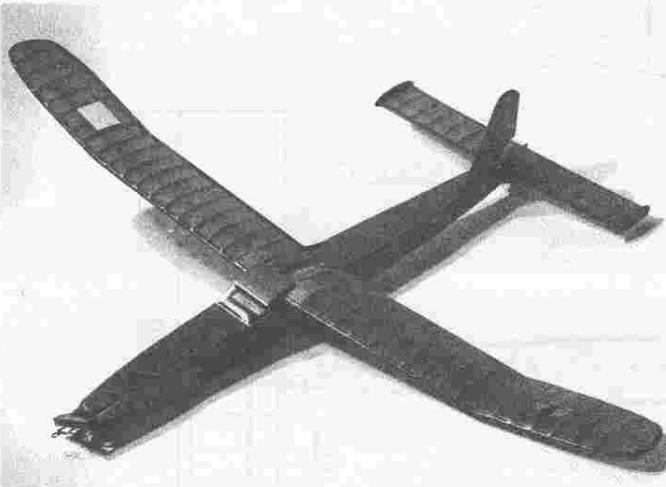

Wakefield E - 54

Jak už jeho název připomíná vznikl v roce 1954. Jako přechodový model k modernějším typům, tedy se sklopnou vrtuli, ale i s podvozkem. Zmizel tenkrát tradiční dvoukolový podvozek, nahradila jej jediná bambusová noha. Ta byla umístěna pod trupem při boku trupu. Bylo jí nutné před vzletem vyklonit před těžistě a přitom bylo potřeba dbát na vzet ze tří bodů. Model svojí vzlétovou polohou byl nejspíše podobný postřelenému bažantovi. Bylo to ale spolehlivé a všechno fungovalo, jak mělo. Nezastavil jsem se ale u tohoto typu a nakreslil a postavil jsem Wakefield G-54, který se podobou blížil už řadě XL. Jen tak za pochodu jsem ještě nakreslil školní gumák F-54, který byl vydán.

Tou dobou mně spolehlivé výkony na „výběrovkách“ drželi u nás na špiči výkonového žebříčku a tak jsem byl vybrán spolu s Vlad. Špulákem z Pardubic pro kategorii A2 a Vládou Hájkem z Prahy pro modely motorové do družstva pro soutěž Lido-demo do Moskvy. Družstvo doplňovali ještě dva Brňáci: Mirek Zatočil pro rychlostní dvaapůlky a Pepík Sládký pro modely tryskové. Jako trenér jel Zdeněk Hlusička, vedoucí major Exner a tlumočník.

Před tím bylo týdenní soustředění na letišti Medlánky v Brně. Měl jsem pro tento účel již postavený novější G-54, pro jistotu hned 2 kusy. Model E-54 měla být rezerva pro všechny případy, ale nakonec na něj došlo. Můj problém byla guma. Americkou velmi kvalitní Brown Rubber jsem v minulém roce dolekal v kufříku pro svazky už zbývaly jen olétané starší svazky

Dunlop. Nebyly špatné, ale záladné. Dokázaly prasknout v celém průseku najednou jako když je říznete žiletkou a nemuselo to být ani při maximálním natočení. Gumu Pirelli jsem ještě tenkrát neznali. Bohužel se mně tohle stalo při jednom ze zkoušebních letů na Medlánkách. Serizovat modely na maximální otáčky stejně nemělo za této situace význam a tak jsem se pustil do opravy kompletně vyčešaného trupu. Druhý den v podvečer byl model schopen zalétání, jen tak na pár otáček aby se ověřil kluz. Tak na co tam dávat takhle pozdě doufnat? že? Ten let byl výborný, nebylo třeba nic opravovat. Ale znáte také již ty zrádné „nulky“ docela nízko nad zemí? Takovou jsem potkal asi v 8 metrech a model aniž ziskával nějakou výšku se v kruzích posouval z letiště. Nebral jsem to moc vážně, tehdy jsem běhal jako srnec. Nakonec jsem ale model za nějakými keři ztratil a přede mnou byla jen nějaká rozlehlá zahrádkářská kolonie. Ani rojnice celého našeho družstva nebyla úspěšná a rázem se stal model E-54 náhradním modelem.

Létat bez dobrých svazků modely na gumi prostě nejde, takže moje dušička byla za dané situace velmi malá. Přes denní bombardování příslušného oddělení SVAZARMU, který gumi zajišťovalo zase přes nějakou výsadku už jsem ani žádný kladný výsledek nečekal. Stal se ale malý zázrak: když už jsme po odbavení na Ruzyni šli po ploše k naši IL-12, dobehla velmi udychaný posel a pověsil mně na krk skromný dvoukilový svazek gumy. Moje radost byla smíšena se smutným pocitem, že o té gumě nevíme nic a sotva že zbude čas něco s tím ještě udělat. Míly, ale příliš pozdní dárek!

Dohlédli jsme, aby naše dlouhé překližkové bedny byly v pořádku složeny do malých prostor IL-12. Zabrděno, plný plyn, ale nikam ještě nejedeme. Teprve když letuška přijme od mechanika trubku, která doposud podpirala ocas IL-12 a uskladnila jí v trupu, mohli jsme vyrazit na Minsk. Inu, dá se to také spočítat. Musí být ale známo, zda jsou piloti najedeni, nebo ne. Tehdy se přímo do Moskvy nelétalo. IL-14 myslím nebyly ještě v provozu. Sedime v Minsku a jsme zavedeni do jídelny k dlouhému stolu snad pro fotbalovou jedenáctku. Čas jsme měli posunuty už do večerních hodin, hluboký talíř s polévou a v něm koupající se polovička slepice tedy byla večeří. Cestou do Moskvy jsme s Vládou Hájkem přemýšleli, co s tou gumou vyvedeme. Shodli jsme se na obyčejném natahování s psychickým dopadem na ostatní družstva, která nebudu vědět oč jde. Vláda býval lišák a nabídnutou blbinku neponechal ladem. Což o to, maximální otáčky jsme si dovedli vypočítat, ale koeficient pružnosti jsme neznali, cíli neznali jsme nic!

Bodování trestními body podle umístění člena družstva systémem 1. - 1 bylo pro nás výhodné už nemohlo zkazit mých minus 6 bodů i když mně chybělo na páté pouze 5s a na čtvrtého dalších 20s. Z pohledu našeho vítězného družstva jsem v Moskvě neuspěl, ale nechci, aby tento článek vyšel jako moje pozdní obhajoba, ale neblahé nadbytečné dlouhé ponechání modelu G-54 na dešti a následné hrubé poškození trupu milionárem po krásném maximu. Ovšem dilem jsme se „podepsali“ na létání sami. Později jsem zjistil, že jsme svazek využívali sotva na 75%.

Ještě trochu popisu modelu E-54, který jediný ve zdravi doletal:

Trup. byl slepen ze dvou bočnic. Podélníky byly z balzových liš 5x5 se zaoblenou vnější hranou, rozpěrky z liš 3x5. Tytéž rozpěrky byly použity mezi bočnicemi nahoru a dolu. Vepředu trupu byla lipová hlavice s ocelovou hřidelkou 2 mm, hliníkovým třmenem kde byly otočně upevněny lipové listy vrtule. Pod výškovkou byla malá balzová ostruha pro vzet. Bezpečně široké sedlo pro křídlo se slepilo zvlášť a po potažení a nalakování se shora přilepilo na trup.

Křídlo. - bylo k trupu upevněno gumou. Náběžka i odtokovka byly balzové, žebra s profilem blízkým MVA 301 byla z balzy 1,5 mm. Nosník byl z tvrdší balzové lišty. Křídlo bylo uprostřed dělené, spojovalo se násuvným bambusem.

Výškovka - byla obdélníková, jednonosníková. Na konci byla ukončena balzovými ploškami.

Směrovka - měla symetrický profil slepený z balzových liš 1,5x2,5 mm přes její nosník. Rám směrovky byl z balzových liš 2x4. Uspořádání determalizátoru Goldberg. Výškovka se opírala do velkého výrezu v zadní části směrovky.

Pokud jde o výkony, nebyl E-54 nic podřadného. K dosažení špičkových výkonů mu snad scházel jen jediné (měřeno svoji dobou) – lepší vrtule většího průměru a přechod na 14 pramenův svazek. Ale i tak bývaly průměrné výkony kolem 2'50" a to nebylo málo.

Křídla a výškovka z původního RC motoráku ALFA, nový hranatý typ a byl na světě dobrý cvičný větroň. Když se k tomu přidělala ještě konzolka s motorem Jena, tak to létalo samo. Konstrukce R. Čížek 1962.

ARC-A2 - 2. kolo - 19. 5. 2002

letiště Aeroklubu Kladno

Na letišti se sešlo celkem 17 soutěžících. Mnozí z nich pokoušeli po obloze a z různých podmračenin se hádalo, co s námi počasí udělá. Nevypadaло to sice úplně špatně, ale bylo záhadno odlézt soutěž v době co nejkratší. K dispozici bylo 6 časoměřic a protože byla před zahájením stanovena délka kola na 60 minut (v této určené době je pořadí letu volné), bylo kolo odlétáno za 40 minut. Všechno dobře klapalo, když je totíž časoměřic, tak to „odsejpá“ a nikdo není v časovém tísňeném.

Počasí nebylo příliš turbulentní, výkony slušné (v 1. kole 7 plných maxim) a „padáků“ nepatrné. Plné maximum zaletěl v 1. kole F. Dvořák se Špulákovou VÁŽKOU, také syn Libor s německým modelem ADEBAR, Jarda Alexandrov a Ing. Sekerka s ČÁPY, J. Plaček se SATURNEM B a M. Hořava se SUPER NEPTUNEM.

Druhé kolo trvalo stejně jako první ale maxim bylo 11 (61%). Ing. Vyskočil s Hansenovou AURIKEL, R. Metz s Bremsovou A2, K. Kalina s modelem FALKE, J. Netáhlo s EXPE, opět oba Dvořákové a všichni Plačkové se SATURNY B.

Letiště bylo bohužel ještě neposekané a „gumicuky“ pro vzlety moc učinně nebyly, guma se ve vysoké trávě brzdila a dosažené výšky byly menší, než přímým vlekem. Proto na přímý vlek přešla většina soutěžících.

Třetí kolo bylo na maxima chudé. Pouze pěti soutěžícím se to podařilo i když několik výsledků bylo těsně pod. Úspěšní byli: Metz, L. Dvořák, J. Plaček, Hořava. Tři výsledky s plnými body po třech kolech měli pouze: L. Dvořák, J. Plaček a M. Hořava. Ti měli největší šanci umístit se v závěru na předních místech.

Čtvrté kolo už mnoho nezměnilo. Plně bodovali: Netáhlo, oba Dvořákové, O. Plaček, Alexandrov, Hořava, a Ing. Valenta. Ale ještě 5 dalších dosáhlo přes 215 bodů.

Takové byly konečné výsledky:

1. Dvořák Libor	Adebar	840 + 280
2. Dvořák František	Vážka	840 + 260
3. Netáhlo Jaroslav	Expe	840 + 215
4. Plaček Jiří	Saturn B	840 + 197
5. Hořava Miloslav	Super Neptun	840 + 184
6. Metz Richard	Brems	840 + 172
7. Ing. Sekerka M.	Čáp	831
8. Plaček Ondřej	Saturn B	784 jun.
9. Ing. Valenta Vl.	Mira	778
10. Alexandrov Jar.	Čáp	752
11. Schwarz Michal	Čáp	740 žák
12. Macků Miroslav	Mýval	740
13. Plaček Tomáš	Saturn B	739 jun.
14. Ing. Vyskočil Zd.	Aurikel	730
15. Kalina Karel	Falke	640
16. Mařík František	Neptun	573
17. Švarc František	Neptun	214

Páni piloti si jistě nenapsali špatné vysvědčení za přistávání. Ze 68 vykonaných letů bylo 48 do malého čtverce, 10 do velkého a 10 mimo.

Trochu nasát místní atmosféru přijel člen SAMu 95 Alois Drahokoupil s přítelem Jaroslavem. Až z Turnova a to je přece jen kousek cesty. Nejdříji domů docela zklamání, spíše naopak.

Celkem bylo uděleno 5 věcných cen a diplomů. Šlo o dobrý podnik a lze doufat, že se zájem udrží i v dalších kolech. Časoměřci: Horák, Balej, Machulka, Puchold, Čírek, a Valenta odvedli dobrou práci.

Reditel soutěže Rad. Čízek

ARC-A2 - 3. kolo - 7. 7. 2002

letiště Aeroklubu Kladno

Pohled na večerní sobotu 6.7. byl modelářsky velmi neradostný. Nad Kladensko se nasunula od západu očekávaná studená fronta. Nebe se zatahlo nejdříve tmavými mraky, které se rozpustily v sedivé nekonečno do všech směrů. Blesky a hustý dešť nakonec rámoval odchod hezkého dne. Ale v neděli ráno bylo všechno jinak. Ani stopa po zatažené obloze, bylo

vymeteno se slabým větrem jižních směrů. ARC-A2 chasa nastartovala svá přibližovadla a vyrazila z různých koutů země české. Skupina Plzenáků, K. Kalina až z Bochova, rota z Prahy a 12 bojovníků z Kladenska. Celkem 22 soutěžících, hezký počet na jedinou kategorii.

Pořadatelé byli modeláři žehrovského LMK. Není to jednoduché, když jich současně 6 létat. Dalších 5 působilo jako časoměřci a startér. Inu nejsou lidé. Létalo se po hodinových kolejích, ale s úplnou volbou času vzletu v rámci kola to jde snad při polovičním počtu soutěžících. V dané situaci při shodnosti, nebo těsně blízkosti kanálů bylo nutné vytvořit skupiny po 4 soutěžících. Ti měli k dispozici své 4 časoměřce. Cílem bylo aby všech 22 soutěžících odlétalo během uvažované hodiny.

Klaузule pravidel, že každý má nárok na 2 pokusy na 1 let vznikla z potřeby kompenzovat předčasná vypnutí, nebo chybny vleky. Tak to bylo zamýšlené. Zeměpisly vrchní sportovní komisař pro modelářinu, plachtařinu i motorové létání Ing. Ferdyš Němc nám při školeních říkal: víte snad jediné modeláři dokáží i v sebelepších pravidlech najít nějakou skulinku jak něco obrátit naruby. Vzpomněl jsem si na něho v neděli. Většina druhých pokusů byla vykonána poté, co soutěžící zjistili „že to tam není“ a ohlásili před uplynutím limitové minuty druhý pokus. Tak proč to nezkusit ještě jednou? Časoměřce k dispozici mám, tak o co jde? Ze jsem přistál 60 m daleko, že mně nemá kdo podat model (pomočník, který vlekal balík silon někde na druhém konci letiště) a kde že je k čertu honem ten zatracený padáček a ještě převázat křídla. No to je smůla! Viděno očima pořadatelů vážení zdržujete. Zdržujete nástup další skupiny, která má již rozdané letové karty a bude potřebovat tytéž časoměřce, které dosud zaměstnáváte vy. Jistě by bylo řešením mit další 4 časoměřce – ale kde je vzít? A jsou tu ještě vazby v používání společných vlekařů, gumicuků, nebo i jen pomocníku. Snad by bylo řešením, kdy opakování pokusu by bylo nutné ohlásit nejdříve při vypnutí. A tak se pokorně vracíme k dálku již osvědčenemu: **Pracovní čas**. Možná ještě s jedním, nebo dvěma časoměřci navíc, ale za 8 minut by mělo být vše na zemi a poleti další. Takhle si to ověříme na letošním 4. kole 8. září v Kladně.

Jak létali:

1. Dvořák Libor	Adebar	831
2. Plaček Ondřej	Saturn B	756 (j)
3. Kalina Karel	Falke	705
4. Brož František	Ferda 2	703
5. Plaček Tomáš	Saturn B	697 (j)
6. Kostečka Vladimír	Adebar	692
7. Dvořák František	Vážka	683
8. Herman František	Andromeda	642
9. Alexandrov Jaroslav	Čáp	642
10. Netáhlo Jaroslav	Expe	642
11. Vaníček Jaroslav	Marschal	640
12. Mařík František	Neptun	624
13. Ing. Sekerka Milan	Čáp	620
14. Hořava Miloslav	Super Neptun	620
15. Ing. Kleinmond Karel	Expe	600
16. Plaček Jiří	Saturn B	595
17. Schwarz Michal	Čáp	581 (z)
18. Ing. Vyskočil Zdeněk	Aurikel	553
19. Metz Richard	Brems	507
20. Švarc František	Čáp	400
21. Machulka Stanislav	Saturn B	396
22. Ing. Valenta Vladimír	Mira	0

Ke konci soutěže se zvedl trochu vítr a ti, co si zaletěli dál za „čtvereč“ měli trochu potíže dostat se s přistáním dovnitř a byli krátki. Ale i tak byla úspěšnost v přesnosti přistání více než 60 %. Celkové výkony byly oproti 2. kolu nižší. Na svědomí to měl zmíněný přechod studené fronty. Den po ní je vzdor ještě nevyhřátý, vlnký a s termikou to bývá velmi slabé. Jedině Libor Dvořák se „utřhl“ přes 800. Nakonec se ale stejně při konečném hodnocení každému škrťat nejhorší kolo.

Současně se 4. kolem bude 8.9. vyhodnoceno i celkové letošní létání a absolutní vítěz obdrží pohár věnovaný bývalým členem LMK KŽ Vaškem Hanýšem nyní žijícím ve Švýcarsku. Tedy v září si přijďte zaletat, nebo se alespoň na pěkné létání podívat.

Rad. Čízek

Rokycanské ARC větroně

Dne 22. 6. uspořádali rokycanští modeláři Malou soutěž v kategorích ARC-A2 a ARC. Reditel soutěže Ing. Petr Tichota a čtevce časoměřicu si určitě za svoji iniciativu zasloužili větší účast soutěžících. Vždyť jen Jirka Pláček se svými syny tvořil rovných 50 % účastníků. Tu druhou polovinu tvořili VI. Pergler z Prahy, Mirek Kasal z Přowan a Jarda Vaníček z Plzně.

Vnucuje se myšlenka, zda dlouhé seznamy členů obou SAMů nejsou nakonec jen soupisem čtenářů IL a Zpravodaje.

Celkové výsledky:

ARC-A2:

	ARC:
1. Pláček Tomáš	840
2. Kasal Miroslav	745
3. Pláček Ondřej	712
4. Pláček Jiří	656
5. Vaníček Jaroslav	548
	1. Pergler Vladimír
	2. Pláček Jiří
	3. Pláček Ondřej
	4. Pláček Tomáš
	5. Pergler Vladimír
	993
	925
	901
	859
	723

Pořadatel soutěži historiků je jako šafránu jak se říká. Musíme si jich nejen vážit ale vice je podporovat. Cožpak nejsou nějací RC větronáři poblíž než těch skoro 100 km co jedou Pražáci?

4. KORESPONDENČNÍ 2002- 4. POSTAL CONTEST 2002

Registrační list modelu:

Soutěžící – Contestant

Adresa:

Člen klubu – Club member.....

Data modelu:

Jméno modelu – Name of model

Rok stavby – Year of building

Rozpětí – Span

Plocha křídla – Wing area

Celková plocha – Total wing area (dm²)

Váha – Weight

Zatížení – Wing loading (g/dm²)

Svazek – Rubber – 10g, 20g

Kategorie – Class: AV1,AV2,AV3,BV1a BV25

Létáno dne – Where flying

Datum – Date 2002

Rychlosť větru – Wind velocity

Teplota – Temp °C Oblačnosť – Cloudy

Letový záznam – Flights:

Let	Dosaž. čas	Časoměřič
Flight	Time (sec)	Timekeeper
1.		
2.		
3.		
4.		
3 nejlepší lety		
3 best flights		

Máte-li lety 1.2.3. ve výši max. letěte 4. let o 60s více
Have you the flights 1.2.3. full time, do you the 4 st flights max + 60 sec
Zašlete tento registr. list nejpozději do 10.10. na redit. soutěže.
Dont forget send this sheet latest to 10.10. on C.D.

C.D. Radoslav Čížek, Žilinská 160, Kamenné Žehrovice
273 01

Korespondenční soutěž volných historických modelů – 2002.

UKAZUJE SE, že pokud jde o vzdálenost modelářů od sebe hraje to svoji negativní roli. Jsme také pohodlnější, linější a chybí nám elán z mladších let. Až na ty vzácné výjimky nějakého dorostu jsme prostě zestáli a nemusíme být u všechno. Ale ne zase natolik, abychom nezatažili si „skočit“. Ono to přeci Jenom nedá. Logicky je soutěž něco vic. Nejen že si modeláři zalétají za stejných podmínek, ale při tom přímém kontaktu si mohou i pokecat, být cele při tom. Nemyslím si tedy, že by tohle mohla nějaká korespondenční soutěž nahradit. Několik dopisů však zádalo soutěž udržet a tak bude i letos. Možná, že nás zase bude málo. Ano o nic nejde, výsledky se sice objeví v některém z dalších čísel IL, možná i v některém modelářském periodiku, ale určitě nebudu nikde zapsány zlatým písmem do analu modelářiny. Zůstane jen hřejivý pocit přátelství a sounáležitosti – a to není málo.

Letošní ročník má několik menších změn, ale ty nijak neovlivní létání. Čas pro létání byl rozšířen ze 4 na 6 týdnů, aby si každý mohl odlétnout své lety v pohodovém počasí, nebo aby měl dost času, poletět více kategorií. Každá může být odlétнутa v jiný den.

Tedy:

- Výkony budou registrovány za létání uskutečněné od **15.8.02 do 30.9.02** včetně.
- Každý model má nárok vykonat 4 platné lety. Na každý platný let jsou nejvyšše 2 pokusy. Za pokus se pokládá let kratší než 15s. (Platné pro všechny vypsané kategorie).

Vypsané kategorie:

1. bezmotorové modely

AV 1 – modely do rozpěti 1270 mm – maximum = 90s
AV 2 – modely do rozpěti 2000 mm – maximum = 140s
AV 3 – modely s rozpětím nad 2000 mm – max. = 180s
Vleky jsou šířou délky 50 m přímým vlekem, případně gumičkem 50 m, kde délka gumy smí být nejvyšše 10 m (průřez nerohoduje).

2. modely na gumi

BV 25 – modely do rozpěti 635 mm – maximum = 60s, svazek nejvyšše 10g
BV 1a – modely do rozpěti 714 mm – maximum = 90s, svazek nejvyšše 20g
Je povolen použití plastikové volnoběžné vrtule.
Vzlety jsou možné s desky nebo z ruky.

- výkony zapište na letovou kartu (vzor je připojen) s vyplněním všech dat modelu a s podpisem časoměřice. V každé kategorii je povoleno létat se dvěma modely, ale každý model musí mít vlastní letovou kartu.
- v případě, že je při 3 letech dosaženo maxima, letí se 4. let z maximem o 60s delším.
- do pořadí se započítávají 3 nejlepší lety. 4. let pouze pro rozlišení pořadí při stejném výkonu.
- požádal jsem opět (tentokrát časopis RC Revue a RC Modely) o poskytnutí předplatného jako ceny pro vítěze 3 kategorií. Redakce RC Modely věnovala pro vítěze 3 celoroční předplatné a redakce RC Modely časopisy z remitenty.

Záznam o létání zašlete nejpozději (poštovní razítka) do **10.10.02** na adresu reditele soutěže: Radoslav Čížek, Žilinská 160, 273 01 Kamenné Žehrovice. Sem se také obracejte s případnými dotazy během KS.

Rad. Čížek

Okopíruj si tabulku 1,5 větší pro každý létaný model! NEZAPOMEŇ POSLAT VYPLNĚNÉ DO 10. 10. 2002 ZPĚT.

IL č 67 do tisku 5.8.02